

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

Yngvild
Saeter

Born 1986

Lives and
works in
Stockholm,
Sweden

Andréhn-Schiptjenko

STOCKHOLM PARIS

Yngvild Saeter

Born 1986 in Norway

Lives and works in Stockholm, Sweden

Yngvild Saeter's tactile, sculpted objects are made using motorcycle parts, metal rivets, chains and pieces of fur. These deeply personal works connect to the artist's involvement in the punk and straight edge movement and a near-death-experience during surgery a couple of years ago. They form strange, highly visual, hybrid shapes that defy categorization and her shield-like wall objects become a kind of urban altarpieces or coats of arms belonging to various subcultural families.

The objects also contain sculpted parts resembling spines, skeleton-parts and ribs. These shapes are like molded sensations of the artist's own bones, joints and muscles and evolves around the artists heightened consciousness of her own body and fragility after surgery. They also resemble sacred objects, which could have been found in the Sedlec Ossuary or in a set by HR Giger. Yngvild Saeter's work evolves around life and death but also endurance and metamorphosis.

Solo Exhibitions (selected)

- 2022** *Cathedral*, Norwegian Sculptor's Society, Oslo, Norway.
Armoury, Andréhn-Schiptjenko, Paris, France.
Larrie Gallery, New York, USA.
Billaget Surnadal, Norway.
- 2021** *Riche*, Stockholm, Sweden.
- 2020** *Butterfly House*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
Supernova, Gether Contemporary, Copenhagen, Denmark.
- 2017** *Cruise Control*, Møre og Romsdal Kunstsenter, Molde, Norway.
Advanced Notice of Arrival- The Future Presents the Past SPRING17 Satelite, Dome of Visions, Aarhus, Denmark.

Groups Exhibitions (selected)

- 2022** *Burnout*, Göteborgs Konsthall, Göteborg, Sweden.
- 2021** *DEATH & ANIMALS*, Odem Atelier, Stockholm, Sweden.
- 2020** *MISSCHIEFS*, Stockholm, Sweden.
- 2019** *Role Play*, Orange Garden x Postmasters Gallery, Rome, Italy.
The Abyss Festival Art Exhibition, Gothenburg, Sweden.
- 2018** *Darkest Before Dawn*, Nordic Contemporary, Paris, France.
- 2017** *Andréhn-Schiptjenko*, Stockholm, Sweden
Our Winter Show, Gallery Steinsland Berliner, Stockholm, Sweden.
The Super Organism, Gallery Box, Gothenburg, Sweden.
Loggia Gallery, Munich, Germany.
Medusa Rafting, Westbahnstraße 7, Vienna, Austria.
Socle du Monde, Biennale Herning, Denmark.
SPRING17, Kunsthall Aarhus, Aarhus, Denmark

Public Collections

Statens Konstråd, Stockholm, Sweden.

BURNOUT

Göteborgs Konsthall,
Gothenburg, Sweden, 2022

The exhibition *Burnout* presents nine artists who directly or indirectly take the car as their starting point – an object that drowns in political, philosophical, and existential meanings.

In art and popular culture, the car has been a powerful and versatile symbol of both progress and stagnation, freedom, and confinement. Artists have used it as a motif, concept and tool to discuss and portray contemporary issues and conditions.

As is the case in the exhibition *Burnout*, where the car acts as a starting engine and starting point for discussing both existential and political issues.

Here, multifaceted metaphors for global consumption and the exploitation of natural resources are mixed with personal stories of mental burnout, toxic masculinity, power, desire and rebellion. Through video, installation, sculpture, painting and textiles, the exhibition paints a poetic picture that contains both life and death in an in-depth interrogation of our time, where forces such as creation and destruction come together in a piece of metal with four wheels.

Participating artists: Andreas R Andersson, Björn Engberg, Kjellåke Gerinder, Oscar Guermouche, Sara Lännerström, Yngvild Saeter, Linnéa Sjöberg, Johan Zetterquist and Josefine Östberg Olsson.

The exhibition is based on an idea by Josefine Östberg Olsson and Björn Hellberg.

Yngvild Saeter
Installation view,
Burnout, Göteborgs
Konsthall, Göteborg,
Sweden, 2022.

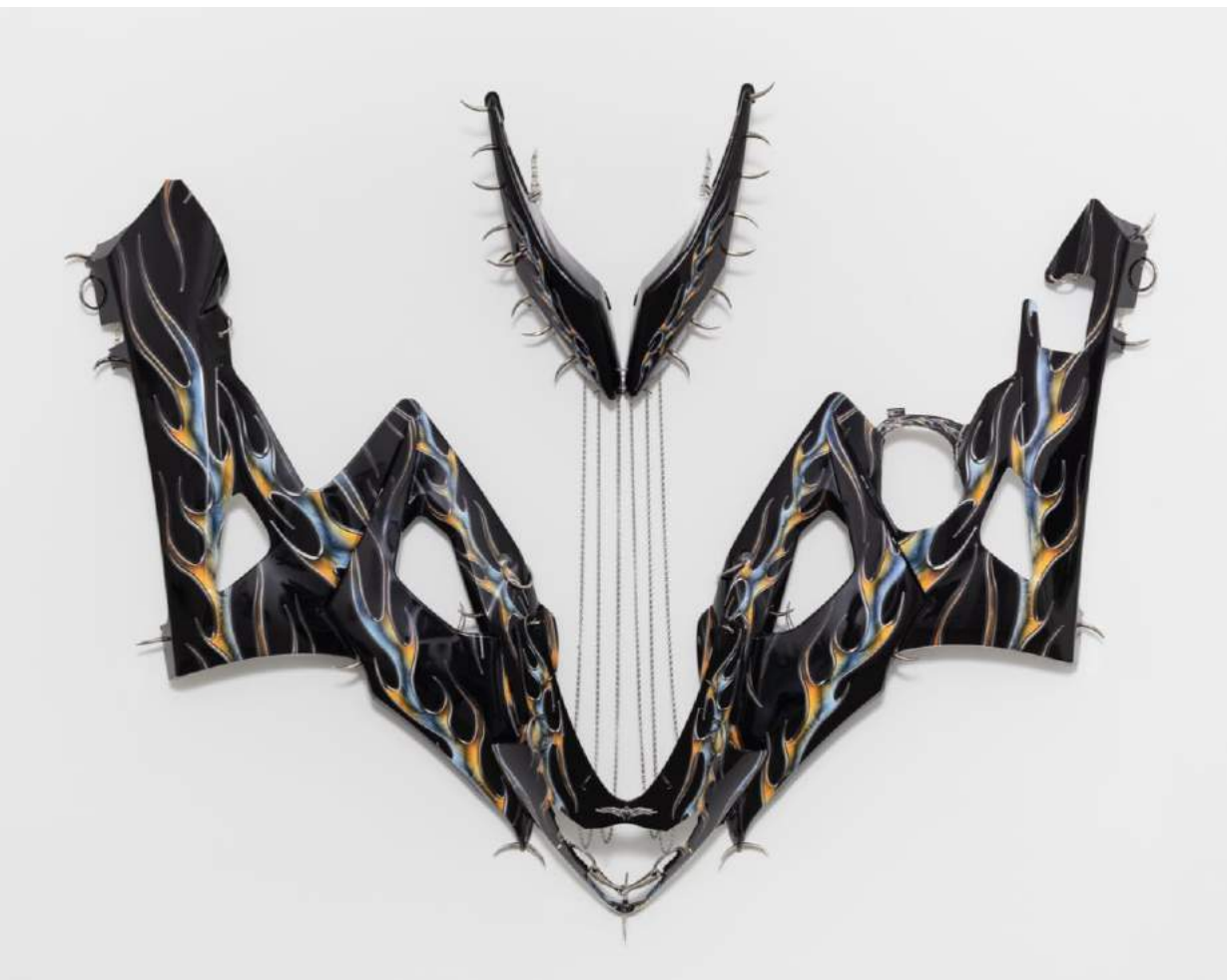
Yngvild Saeter
Installation view,
Cathedral, Norwegian
Sculptor's Society,
Oslo, Norway, 2022

Yngvild Saeter
Installation view,
Cathedral, Norwegian
Sculptor's Society,
Oslo, Norway, 2022

Yngvild Saeter
Installation view,
Cathedral, Norwegian
Sculptor's Society,
Oslo, Norway, 2022

Yngvild Saeter
Bat'leth (Altar XXVII), 2022
Mixed media
160 x 170 x 24 cm
(63 x 66 7/8 x 9 1/2 in.)

Yngvild Saeter

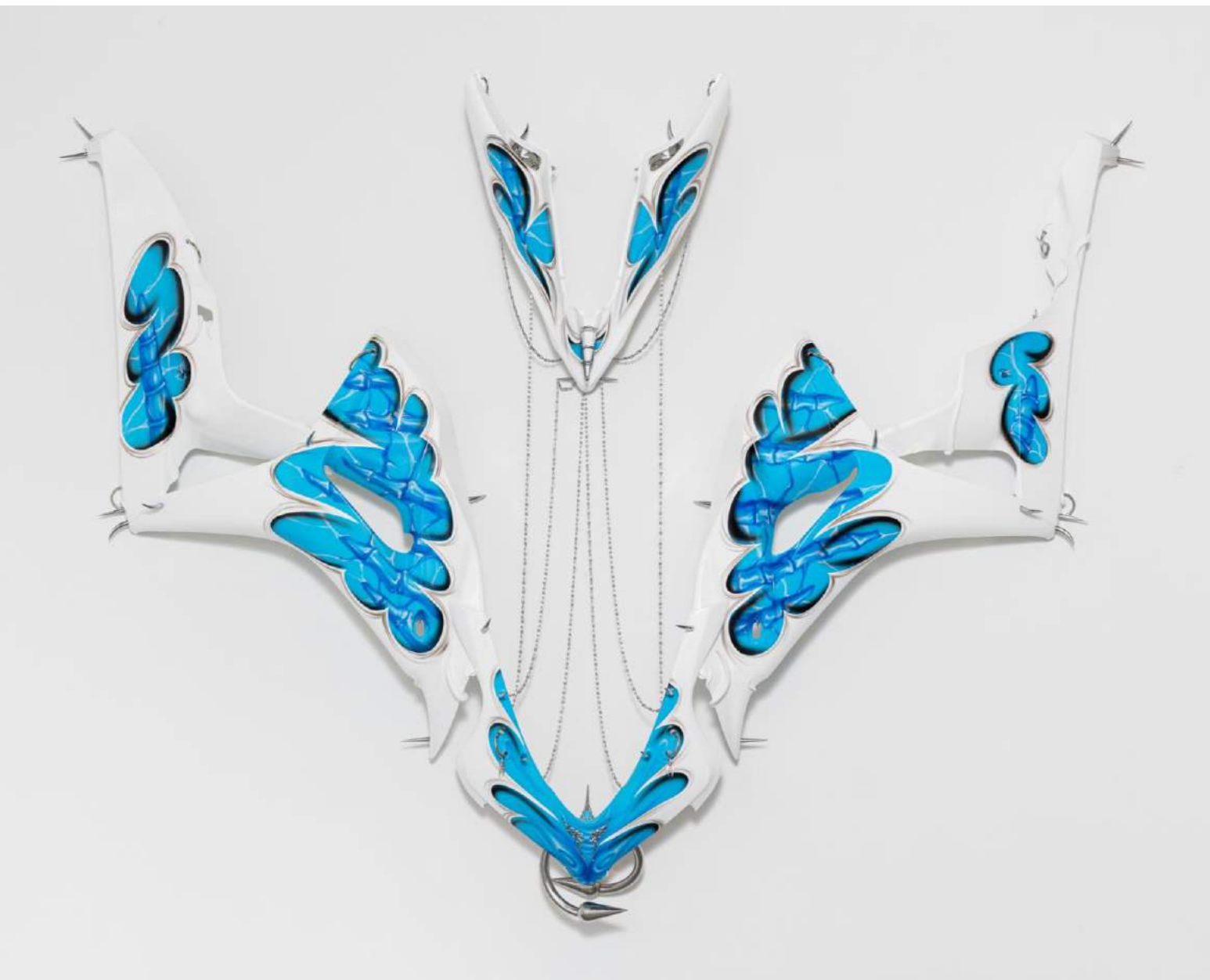
Carl Conrad Coreander, 2022

Mixed media

65 x 45 x 12 cm

(25 5/8 x 17 3/4 x 4 3/4 in.)

Yngvild Saeter

Ered Luin (Altar XXVI), 2022

Mixed media

165 x 187 x 22 cm

(65 x 73 5/8 x 8 5/8 in.)

Yngvild Saeter

Giles, 2020

Mixed media

58 x 58 x 24 cm

(22 7/8 x 22 7/8 x 9 1/2 in.)

Yngvild Saeter
Nangijala, 2022
Mixed media
115 x 61 x 25 cm
(45 1/4 x 24 1/8 x 9 7/8 in.)

Yngvild Saeter

Hikaru Sulu, 2022

Mixed media

50 x 55 x 16 cm

(19 3/4 x 21 5/8 x 6 1/4 in.)

Yngvild Saeter

Rhineheart Light, 2019

Mixed media

43 x 31 x 26 cm

(16 7/8 x 12 1/4 x 10 1/4 in.)

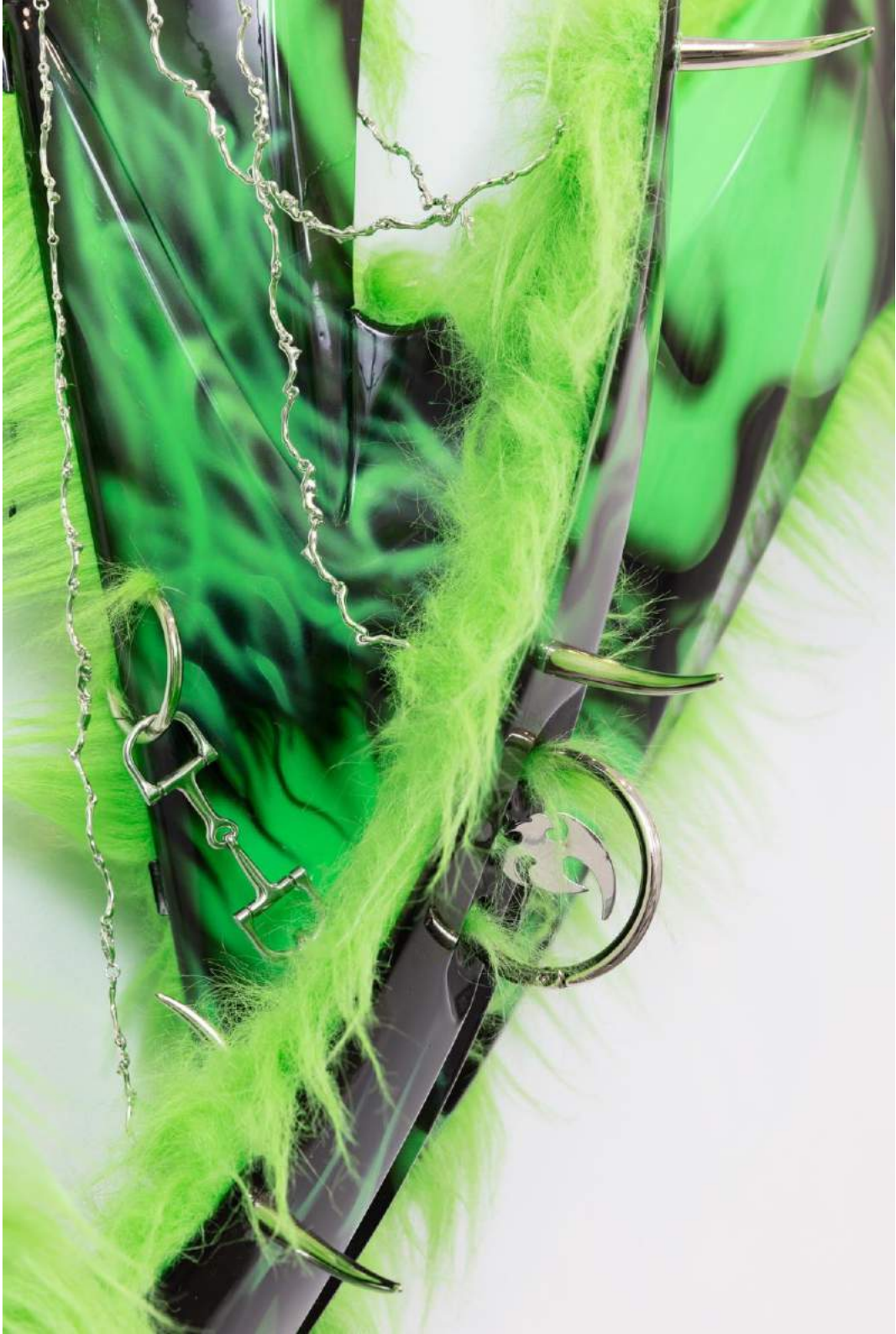
Yngvild Saeter

Trinity (Altar XXV), 2022

Mixed media

165 x 160 x 25 cm

(65 x 63 x 9 7/8 in.)

ARMOURY

Andréhn-Schiptjenko,
Paris, France, 2022

In her work, Saeter explores ideas about masculinity, protection, speed, the archetypal heroine and how these concepts are portrayed in contemporary culture. Her tactile, sculpted objects are made using motorcycle parts, metal rivets, chains and pieces of fur. These deeply personal works connect to the artist's involvement in the punk and straight edge movement and a near-death-experience during surgery a couple of years ago. They form strange, highly visual, hybrid shapes that defy categorization and her shield-like wall objects become a kind of urban altarpieces or coats of arms belonging to various subcultural families.

Exploring issues such as life and death but also endurance and metamorphosis, the objects also contain sculpted parts resembling spines, skeleton-parts and ribs. These shapes are like moulded sensations of the artist's own bones, joints and muscles and evolve around the artist's heightened consciousness of her own body and fragility after surgery. They also resemble sacred objects, which could have been found in the Sedlec Ossuary* or in a set by HR Giger.

Yngvild Saeter (born 1986 in Norway, lives and works in Stockholm) graduated from Valand Academy in Gothenburg 2014. She has also studied social and cultural anthropology as well as political science at the University of Oslo. In 2019 Yngvild Saeter received the prestigious Sigvard and Marianne Bernadotte Art Award in Sweden. Her work has been included in shows at Orange Garden x Postmasters Gallery in Rome, Uddevalla Konstmuseum, Sweden and Møre og Romsdal Kunstsenter, Molde, Norway to name a few and is represented in private and public collections throughout Scandinavia. Upcoming projects include exhibitions at Norsk Billedhuggerforening in Oslo, Norway and Göteborgs Konsthall, Gothenburg, Sweden.

* The Sedlec Ossuary, in the Church of All Saints (in the Czech Republic) is unique in the world. Its rich decoration contains the remains of about 60,000 people. Most of them died of the Black Death in the 14th century and according to legend, a half-blind monk stacked the bones to make four large pyramids. He then regained his sight. In 1870, Frantisek Rint completed the decoration of the church in the form it has today.

Yngvild Saeter
Installation view,
Armoury, Andréhn-
Schiptjenko, Paris,
France, 2022

Yngvild Saeter
Installation view, *Armoury*,
Andréhn-Schiptjenko, Paris,
France, 2022

Yngvild Saeter
Installation view,
Armoury, Andréhn-
Schiptjenko, Paris,
France, 2022

Yngvild Saeter
Installation view, *Armoury*,
Andréhn-Schiptjenko, Paris,
France, 2022

Yngvild Saeter

Xander, 2020

Mixed media

71 x 52 x 22 cm

(28 x 20 1/2 x 8 5/8 in.)

Yngvild Saeter
Xander, 2020
(detail)

Yngvild Saeter

Snowmane, 2020

Mixed media

90 x 39 x 23 cm

(35 3/8 x 15 3/8 x 9 1/8 in.)

Yngvild Saeter

Artax, 2020

Mixed media

67 x 44 x 19 cm

(26 3/8 x 17 3/8 x 7 1/2 in.)

Yngvild Saeter

Shadowfax, 2019

Mixed media

84 x 39 x 23 cm

(33 1/8 x 15 3/8 x 9 1/8 in.)

Yngvild Saeter

Miramis, 2021

Mixed media

116 x 145 x 20 cm

(45 5/8 x 57 1/8 x 7 7/8 in.)

Yngvild Saeter

Balthazar Bux (Altar XXI), 2019-2022

Mixed media

163 x 208 x 20 cm

(64 1/8 x 81 7/8 x 7 7/8 in.)

Yngvild Saeter

Argo, 2019

Part of BMW S1000R fairings, faux fur, horse bit,
chains, studs, rings, lacquer

77 x 46 x 30 cm

(30 1/4 x 18 1/8 x 11 3/4 in).

Yngvild Saeter

Dobby (Altar XX), 2019

Mixed media

190 x 175 x 23 cm

(74 3/4 x 68 7/8 x 9 1/8 in.)

Yngvild Saeter

Agripa, 2022

Mixed media, LED light

40 x 33 x 38 cm

(15 3/4 x 13 x 15 in.)

Yngvild Saeter
Installation view,
DEATH & ANIMALS, Odem
Atelier, Stockholm,
Sweden, 2021

Yngvild Saeter
Installation view, *Art Attack -*
52 Contemporary Artists,
Bohusläns Museum, Bohuslän,
Sweden, 2020

BUTTERFLY HOUSE

Andréhn-Schiptjenko,
Stockholm, Sweden, 2020

Yngvild Saeter's tactile, sculpted objects are made using motorcycle parts, metal rivets, chains and pieces of fur. These deeply personal works connect to the artist's involvement in the punk and straight edge movement and a near-death-experience during surgery a couple of years ago. They form strange, highly visual, hybrid shapes that defy categorization and her shield-like wall objects become a kind of urban altarpieces or coats of arms belonging to various subcultural families.

The objects also contain sculpted parts resembling spines, skeleton-parts and ribs. These shapes are like molded sensations of the artist's own bones, joints and muscles and evolves around the artist's heightened consciousness of her own body and fragility after surgery. They also resemble sacred objects, which could have been found in the Sedlec Ossuary or in a set by HR Giger. The exhibition's title *Butterfly House* refers to this connection to life and death, as the butterfly is the symbol of the soul but also endurance and metamorphosis.

Yngvild Saeter

Installation view, *Butterfly House*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2020

Yngvild Saeter
Installation view, *Butterfly House*, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden, 2020

Yngvild Saeter

Redux (Altar XIX), 2020

Mixed media

162 x 181 x 25 cm

(63 3/4 x 71 1/4 x 9 7/8 in.)

Yngvild Saeter

Morla, 2019

Mixed media

90 x 41 x 23 cm

(35 3/8 x 16 1/8 x 9 1/8 in.)

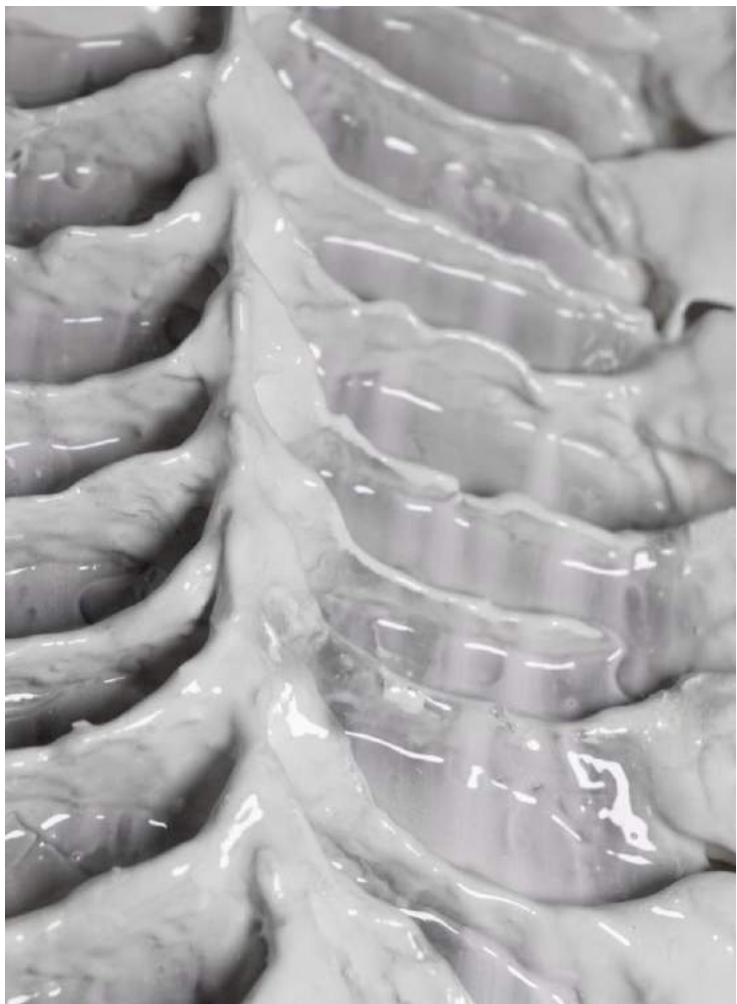
Yngvild Saeter

Sphinx, 2019

Mixed media

78 x 51 x 25 cm

(30 3/4 x 20 1/8 x 9 7/8 in.)

Yngvild Saeter

Xena, 2019

Mixed media

119 x 96 x 18 cm

(46 7/8 x 37 3/4 x 7 1/8 in.)

Yngvild Saeter

Pythia, 2019

Mixed media

5 x 49 x 16 cm

2 x 19 1/4 x 6 1/4 in

Yngvild Saeter

Atreyu (Altar XIII), 2019

Honda CBR1000RR 06-07

fairings, chains, rings,
fake fur, studs, lacquer

163 x 234 x 21 cm

(64 1/8 x 92 1/8 x 8 1/4 in.)

Yngvild Saeter
Atreyu (Altar XIII), 2019 (detail)

SUPERNOVA

Gether Contemporary,
Copenhagen, Denmark, 2020

Demons and deities are depicted through blazing airbrush on interconnected body parts of motorcycles, pierced by piercings and chains and lined with soft fur under the tough exterior. Yngvild Saeter's sculptural works tell a deeply personal story with references to punk and the 'straight edge' culture and a near-death experience as a result of a brain surgery gone wrong.

The shield-like sculptures express at once something wild and disturbing, and at the same time something protective with their soft furry interior. Yngvild Saeter's works challenge the traditional media and through their mysterious forms and images bring to mind a strange kind of heraldry or altarpieces depicting spiritual beings half of this world, half of the next.

The works refer to the fragility of life seen through our perishable bodies, and to Saeter's encounter with her own mortality in a moment hovering between life and death. They are the image of Saeter's own struggle for survival, of finding strength through her own inner world, and of man's social and cultural connection to the spiritual realm beyond our horizon.

Yngvild Saeter
Installation view, *Supernova*, Gether Contemporary,
Copenhagen, Denmark, 2020

Yngvild Saeter
Installation view,
Supernova, Gether
Contemporary,
Copenhagen, Denmark,
2020

Yngvild Saeter
Installation view,
Supernova, Gether Contemporary, Copenhagen, Denmark, 2020

Yngvild Saeter

Shai Hulud (Altar XV), 2019 Honda
CBR1000RR 06-07

Fairings, chains, lacquer, studs,
steel

152 x 224 x 31 cm

(59 7/8 x 88 1/4 x 12 1/4 in.)

Yngvild Saeter

Arc Angel (Altar XVII), 2019

SUZUKI GSXR 600 750 06-07 K7 fairings, studs, rings,
plaster, glass fiber, faux fur, chains rings,
lacquer

142 x 164 x 42 cm

(55 7/8 x 64 5/8 x 16 1/2 in.)

Yngvild Saeter

Blade (Altar VIII), 2018

Fairings from Yamaha YZF600R thundercat 1997-2007,
rings, faux fur, lacquer, chains, studs

289 (height variable) x 26 x 19 cm

(113 3/4 (height variable) x 10 1/4 x 7 1/2 in.)

Yngvild Saeter

Shai Hulud Light, 2019

Front fender from Honda CBR1000RR 06-07, light
fixture, lacquer, studs, rings

35 x 30 x 24 cm

(13 3/4 x 11 3/4 x 9 1/2 in.)

Yngvild Saeter

Sirius (Altar XVI), 2019

Suzuki GSXR1000 2005 2006 K5 K6

fairings, horns, faux fur, chainmail
studs,

magic clay, silicone, chains

162 x 201 x 23 cm

(63 3/4 x 79 1/8 x 9 1/8 in.)

Yngvild Saeter

Force Field Reworked Altar I),
2018-2019

Pieces of Yamaha 2002-03 YZF-R1
fairing kit, studs, chains,
rings, polymorphic plastic,
lacquer

114 x 25 x 147 cm

(44 7/8 x 9 7/8 x 57 7/8 in.)

Yngvild Saeter

Savior (Altar XI), 2018 Yamaha YZF600R thundercat 97-07
fairings, chains, rings, studs, lacquer

171 x 168 x 38 cm

(67 3/8 x 66 1/8 x 15 in.)

Yngvild Saeter

Warrior Angel (Altar VII), 2018 Suzuki
GSXR1000 2005, fairings, faux fur, lacquer,
chains, studs

162 x 175 x 17 cm

(63 3/4 x 68 7/8 x 6 3/4 in.)

Yngvild Saeter

Amiko Armour (Altar III), 2018 Pieces of
Kawasaki Ninja ZX-14R fairing kit, chains,
rings, studs, lacquer

178 x 190 x 30 cm

(68 1/8 x 74 3/8 x 10 1/4 in)

Yngvild Saeter

Draco Chair, 2019

Monk chair from 1800s, polymorphic plastic, epoxy, lacquer,
windshields from Yamaha YZF R6 2003-2005, silicone, rings,
faux leather, leather, sheepskin, padding, piercings, studs

62 x 95 x 65 cm

(24 3/8 x 37 3/8 x 25 5/8 in.)

Yngvild Saeter

Valkyrie Chair, 2019

Monk chair with carved details from early 1900s, polymorphic plastic, magic clay, epoxy, lacuer, chromed windshields from NINJA 300 R EX300R EX 300R 2013-2016, studs, clay, padding, piercings, faux leather

62 x 98 x 65 cm

(24 3/8 x 38 5/8 x 25 5/8 in.)

Yngvild Saeter

Lancelot Table, 2019

Windshields from Kawasaki Z800 2013-2016, carved table legs
from 1800s, faux fur, chains, studs, epoxy, silicone,
lacquer, marble

80 x 80 x 79 cm

(31 1/2 x 31 1/2 x 31 1/8 in.)

Yngvild Saeter

Phoenix (Altar X), 2018

Fairings from Honda CBR1000RR 08-11, faux fur,
lacquer, studs, rings, chains

173 x 148 x 22 cm

(58 1/4 x 68 1/8 x 8 5/8 in.)

Yngvild Saeter

D'Artagnan, 2019

Part of chassis from Ducati 999 05-06, polymer clay, polymorphic plastic, studs, ring, chain, lacquer

61 x 43 x 13 cm

(24 1/8 x 16 7/8 x 5 1/8 in.)

Yngvild Saeter
Installation view, Andréhn-
Schiptjenko, Stockholm,
Sweden, 2018

Yngvild Saeter

Spectral Sleeve (Altar V), 2018
Kawasaki ZX6R 2011 fairings, epoxy,
plaster, concrete, chains, glass
fiber, studs, steel
154 x 129 x 65 cm
(60 5/8 x 50 3/4 x 25 5/8 in.)

Nästa helg är det allhelgonahelgen, då väggen mellan de levande och döda enligt folktron är som tunnast. Vi träffar den norska konstnären Yngvild Saeter i en krypta under en kyrka för att tala om konst som bygger på upplevelsen av att vara död.

SOFIA EDGREN (TEXT) & EVELINA CARBORN (FOTO)

Tillbaka till livet

KONSTNÄREN **YNGVILD SAETER** SKILDRAR
SIN NÄRA DÖDEN-UPPLEVELSE

KONSTEN I HÖGSÄTET. Yngvild Saeter på en munkstol från 1700-talet som hon har smyckat med vindrutan till en motorcykel, fårfäll och nitar.

För fyra år sedan dog Yngvild Saeter. En misslyckad hjärnoperation ledde till att hon förlorade närmare fyra liter blod, varpå hon under några minuter befann sig på den andra sidan innan läkarna kunde rädda henne tillbaka till livet. Men händelsen var varken smärtsam eller traumatiserande. Tvärtom är mötet med döden det mest fantastiska Yngvild Saeter säger sig ha varit med om.

”Jag har aldrig upplevt en sådan total lycka som jag gjorde när jag dog. Det var som att omfamnas i en fullkomlig trygghet, ett tillstånd som jag kunde uppleva i min barndom, fast upphöjd till

hundra. Och det var som om jag fick svar på allt som jag undrat över i livet i ett enda ögonblick”, säger hon.

Vi träffas under den franska reformerta församlingens kyrka i centrala Stockholm. Sedan några veckor huserar ett nytt galleri i den 150 år gamla kryptan, där Yngvild Saeter deltar i öppningsutställningen *Death & Animals*.

Fordonsdelar är heliga

Sedan nära döden-upplevelsen är dödstemat återkommande i hennes verk. Det gäller även de senaste verken som visas i kryptan. Skulpturer som likt svävande sköldar, vingar och bröstorgar tycks

skydda och samtidigt höja sig över allt i rummet.

Miramis, skulpturen som kedjats fast i tegeltakets valv, liknar en ängels utbredda vingar. Verket kan också tolkas som ett skelett från ett kadaver eller de brända resterna av ett motorfordon.

Det sistnämnda är, precis som döden, också en röd tråd i Yngvild Saeters konstnärskap. Fordonsdelar, framför allt från gamla motorcyklar, utgör nämligen grunden i alla hennes verk. På Blocket eller Ebay köper hon kåpor och stänkskydd och förändrar dem till något som ska likna talismaner.

”Jag är inte det minsta religiös och det låter säkert galet, men sedan operationen har fordonsvrak en helig innebörd för mig. När jag ►

YNGVILD SAETER

Gör: Konstnär **Ålder:** 35 år. **Aktuell:** Utställningen *Death & animals* på Odem atelier i Stockholm pågår till 7 november, samt med verk på restaurang Riche i Stockholm. I vår väntar separatutställning på Norsk Billedhuggerforeningen i Oslo och på Larrie Gallery i New York.

DJUREN OCH DÖDEN. Verken *Xena*, 2019, *Snowmane*, 2020 (detalj), *Morla*, 2019, och *Brego*, 2019 (detalj).

»Jag omringades av motorcykeldelar och hjälmar som beskyddade mig. De var som någon sorts skyddsandar.«

► dog hamnade jag i en sfär, som en sal, där jag omringades av motorcykeldelar och hjälmar som beskyddade mig. De var som någon sorts skyddsandar. Vilket jag senare även har hört människor beskriva mina verk som”, förklarar hon.

Efter det att Yngvild Saeter fick sin diagnos, en medfödd missbildning i lillhjärnan, tittade hon mycket på superhjältefilmer. Till stor del, säger hon, för att hon var rädd och behövde slappna av, men också för att hämta kraft. Yngvild Saeter berättar om hur hon kvällen innan operationen såg filmen *The Matrix* från 1999.

”Jag blev som uppslukad av scenen där karaktären Trinity kör motorcykel – utan hjälm. Den scenen gav mig en viss styrka, en tro på att jag var lika oövervinnerlig som Trinity”, säger Yngvild Saeter.

Brutalt första möte med döden

Konstnären växte upp i byn Stangvik sydväst om Trondheim i Norge. Tillvaron beskriver hon som ”så trygg och idyllisk en barndom kan vara” – tills dagen då en nära klasskamrat mördades, 16 år

gammal. Yngvild Saeter talar om sitt första möte med döden som brutalt och livsavgörande. Efter händelsen kom hon att ägna allt mer tid åt att tänka på och utforska ondskans natur.

”Det groteska som hände var omöjligt att greppa. Och jag blev som besatt av att ta reda på så mycket jag kunde om död och mänsklighetens mörker. Jag har läst 36 kurser på universitetet och allt jag fördjupat mig i där har haft en koppling till det. Som statsvetenskapliga studier om varningsflaggor för potentiella folkmord och synen på vissa folkslag som skadedjur ur antropologiska perspektiv.”

Slog sönder en raggabil

Hennes plan var först att bli journalist. Men de tankarna övergav Yngvild Saeter när hon i sena tonåren bodde i Etiopien, där hennes mamma forskade kring kvinnlig könsstympning. Att som vit kvinna inta rollen att ytligt rapportera om ondska och de orättvisor hon bevittnade gav henne ”ont i magen”, som hon säger. I stället blev det olika konstutbildningar och en examen från Konsthög-

skolan Valand i Göteborg 2014. Konstnärskbanan började med politiska videoverk, några år senare skulpturer, samtidigt som missbildningen i hjärnan uppdagades. Själv säger hon att det var sjukdomsbeskedet som fick henne att hitta sin riktning.

”Jag kände att jag behövde våga satsa stort. På att göra ett verk som var jag fullt ut. Eftersom det fanns risk för att operationen skulle göra mig förlamad kunde det ju bli det sista jag gjorde. Så jag köpte en gammal raggabil som jag slog sönder och skulpterade om. Det var en fysisk och tung arbetsprocess. Men också befriande, arbetet gav utlopp för all smärta, rädsla och frustration som sjukdomen orsakade.”

”Ett stänk av humor”

Sedan 2018 representeras Yngvild Saeter av galleri Andrén Schiptjenko i Stockholm. Enligt galleristen **MARINA SCHIPTJENKO** väcker hennes verk allt mer uppmärksamhet.

”Yngvilds verk är emotionella och taktila, men de har även ett stänk av humor och jag tror att det tilltalar många. Själv har jag ärligt talat inte sett ett liknande konstnärskap någon annanstans. ►

»Jag är inte det minsta rädd för döden längre. Det jag upplevde som död var ju ren eufori.«

► Visuellt ligger exempelvis **H.R. GIGER** (schweizisk konstnär och känd för designen av monstren i filmen *Alien*, reds anmärkning) nära och det är där jag vill sortera in Yngvilds konstnärskap: I ett personligt och eget bilduniversum som delvis tillhör den biomekaniska världen där kropp och maskin blir ett.”

Behöver ingen religion

Verken i kryptan, som förutom skulpturer även består av en omarbetad munkstol från 1700-talet, ligger på en prisnivå mellan 45 000 och 95 000 kronor.

Själv talar Yngvild Saeter om sina verk i termer

av skulpterade känslor av smärta, sårbarhet och styrka. Kanske ligger verkens lockelse i balansen mellan hårt och mjukt, i kontrasten mellan motorcykelplåten och mer gracila attribut som piercingar, pälsar och kedjor som verken ofta smyckas med. Yngvild Saeter nämner även en annan aspekt av dragningskraften i hennes talismaner: den återkommande symmetrin.

”Jag hör ofta referenser som vingpar, altartavlor, fjärilar och andra symmetriska figurer nämnas apropå kompositionerna i mina skulpturer. Hjärnan uppfattar symmetri som tilltalande.”

Vi lämnar kryptan och går längs Humlegårdsgatan i blek höstsol.

Vad har mötet med döden gjort med dig som människa?

”Jag är inte det minsta rädd för döden längre. Det jag upplevde som död var ju ren eufori. Och döden har även ändrat min personlighet; jag är lugnare, tryggare och vissa drag som jag hade före operationen, som svartsjuka, är helt borta. Döden gjorde mig inte religiös, men den gav mig en grundläggande respekt för kroppen. För mig behövs ingen religion, allt det kroppen gör är ju ren magi.”

SOFIA EDGREN

weekend@di.se, 08-573 650 00

Konstrecensioner

Nära döden-syner i starka skulpturer

Vy från Yngvild Saeters utställning på Andréhn-Schiptjenko Foto: Jean-Baptiste Béranger

Den norska konstnären Yngvild Saeter gör nu sin första soloutställning i Sverige. Hennes kraftfulla skulpturer på Andréhn-Schiptjenko i Stockholm bär tidlöshetens svindel, tycker Nils Forsberg.

Galleriutställning

”Butterfly house”

Yngvild Saeter

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm.

Visas t o m 29/2

För några år sedan dog Yngvild Saeter, född 1986 i Norge, i samband med en hjärnoperation. Något gick fel, Saeter förlorade drygt tre liter blod. Och var borta.

Efter några minuter lyckades läkarna rädda henne tillbaka till livet.

Det finns ofta skäl att hålla en viss distans till konstnärers bakgrund och intentioner, att i stället försöka sätta själva konsten i centrum för uppmärksamheten. I vissa fall är det svårt. När det gäller Yngvild Saeter verkar det idiotiskt, då hennes historia tillför en dimension som bokstavligen inte är av denna världen.

Det här är vad hon såg, har hon sagt om sin konst, i gränslandet mellan liv och död.

Bild 1 av 2 "Xena", skulptur av Yngvid Saeter

Foto: Jean-Baptiste Béranger

På galleri Andréhn-Schiptjenko hänger hennes skulpturer på väggar och vakar likt svartvita fjärilar, andra ser ut som emblem eller sköldar. Kantigt vassa, hotfulla men också skyddande. Saeter utgår ofta från kåpor och andra delar från motorcyklar som hon plockar isär och fogar samman på nytt. Symmetrin leder tankarna mot japanska Transformers-robotar, estetiken generellt till superhjältasagor. Inslag av päls och kedjor ger dessutom verken en oroande och lockande fetischkaraktär.

Det är visuellt starkt och kraftfullt, och mer macho än det mesta. Men ett av objekten, med titeln "Xena", bryter av mot de andra. Mer matt, organiskt och vävnadslikt än blankpolerat syntetiskt lyfter det utställningens helhet ännu ett snäpp. Det högteknologiska ställs mot vad som liknar lämningarna av ett arkaiskt offer, som när monstret i John McTiernans science fictionfilm "Rovdjuret" från 1987 sliter ryggraden ur människornas kroppar. Xena är som fossilet efter en skyddsängel.

Det här är Yngvild Saeters svenska solodebut men hon lyckas ändå till skillnad från betydligt mer erfarna konstnärer iscensätta den svävande känslan hos något som både ser hypermodernt och uråldrigt ut. Det är tidlöshetens svindel. Kanske är det tillståndet som råder i det ögonblick då döden inträder.

2020-01-29

TEXT

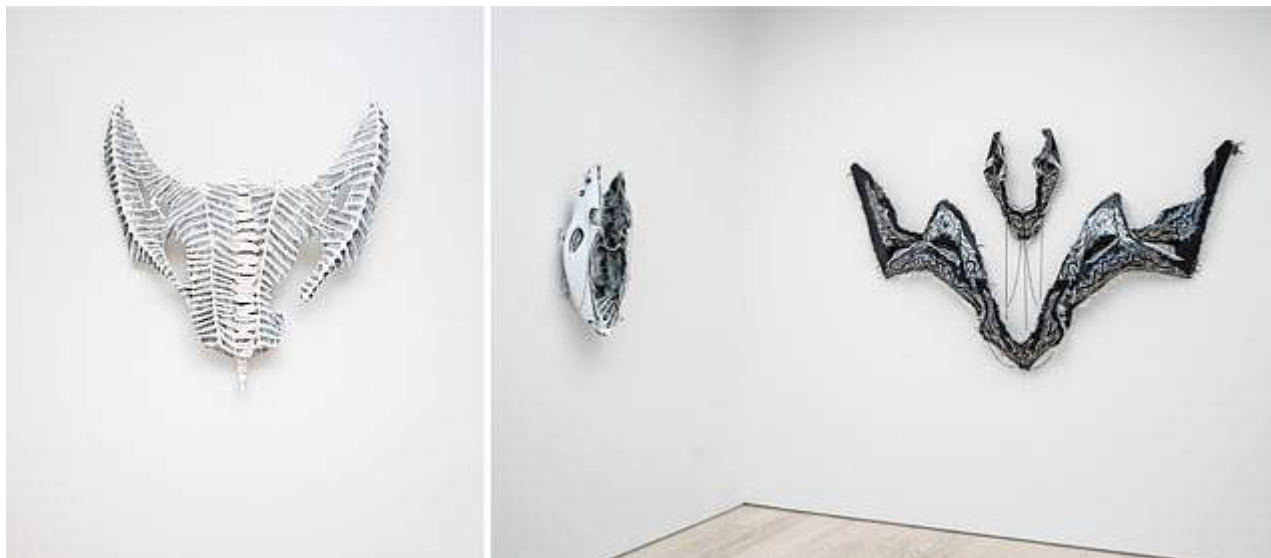
Nils Forsberg

www.omkonst.se:

Omvänd dödsskräck i fjärilsform

Yngvild Saeter, *Butterfly House* – Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, 16/1–29/2 2020

Text: Susanna Slöör

Xena, 2019 © Yngvild Saeter
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Morla och Balthazar Bux, 2019 © Yngvild Saeter
(Klicka på bilden för hög upplösning)

På kontoret finns en Kawasaki-grön framhjulskärm preparerad med fingrar klädda med monster- och dödsskalleringar. Sådana i silver brukar ligga i högar i bodarna under den årliga MC-mässan. Skärmen är konverterad till en lampett och ett utmärkt exempel på yngre konstnärers vilja och förmåga att även verka som designer eller brukskonstnär.

Motorcykeldelarna till trots är de i norska Yngvild Saeters väggskulpturer egentligen inte framträdande i sig. De bildar tillsammans med skelettliknande delar den värld av skräckblandad livsdrift som hennes verk utstrålar. De nakna ryggradskotornas spiral spänner ut fjärilsvingarna av kåpdelar från de slaktade hojarna. Insekter uppförstorade blir monster och betraktaren kanske en motsvarighet inför dem. Intressant nog påminner vissa delar om ok för dragdjur. Ett objekt har även försetts med ett hästbett i stål. Med fuskpälsen hämtad från raggarbilestetik blir det i slutändan ett märkligt uppförstorat fjärilshuvud. Den hårda estetiken bryts och blir skör genom dessa inneboende perspektivskiften som Yngvild Saeter arbetar med.

Sphinx, 2019 © Yngvild Saeter

Utställningsvy © Yngvild Saeter

I skulpturerna bearbetar Saeter en traumatisk hjärnoperation som ledde till att hon var död under ett par minuter. Dagen före operationen såg hon filmen *Matrix* och hjärnan bearbetade filmsekvenserna med motorcykelscener under det euforiska dödsrus som hon då tydligen upplevde – en relativt vanlig nära-döden-upplevelse.

Saeter har före konststudierna på Valand studerat antropologi och särskilt människans förhållande till ondskan, som motgift för sin tidigare rädsla och obehag inför ond bråd död. Den uttrycksmässiga närheten till en kollega som Dit-Cillin är uppenbar, men maskin- och cyborg-referenserna särskiljer.

I ungdomen kom Saeter i kontakt med motorkulturens subvärldar. Man kan se hur kreativt hon använder lackverkstad och epoxy-material för att bygga upp sina semiorganiska, vagt antropomorfa sci fi-figurer. Associationerna leder även till författare som rumänen Mircea Cartarescu fjärilstrilogi såväl som norske Karl Ove Knausgård's suggestiva uppväxtskildring i ett glesbefolkat fjordlandskap. Kedjor, spikar och fuskpäls kommer från punken i hennes sammanfogade värld. Det skall bli intressant att följa vilken aspekt hon väljer att förstärka framöver, om det blir offrets eller förövarens väg. Om hon nu alls väljer.

Stockholm 2020-01-29 © Susanna Slöör

Morla, 2019 © Yngvild Saeter

Foto: Andrén-Schiptjenko

Recension Konstutställningar

Yngvild Saeter, "Butterfly house" Bångstyrigt, färggrant, livfullt och ganska underbart

Jarl Ingvarsson, "Härf från till evigheten". Installationsvy på Galerie Forsblom. Foto: Per-Erik Adamsson

Jarl Ingvarsson är bäst i det stora formatet, konstaterar Dan Backman under en gallerirunda. Det ett helt universum mellan de härligt kladdiga målningarna och Yngvild Saeters science fiction-skulpturer några kvarter bort.

Dan Backman

Publicerad 2020-02-01

Jarl Ingvarsson, "Fabricae"/Tuukka Tammisaari, "Ricochet"

Genre: Måleri

Var: Galerie Forsblom, Karlavägen 9

TOM 16 februari

Yngvild Saeter, "Butterfly house"

Genre: Utställning

Var: Andréhn-Schiptjenko, Linnégatan 31

TOM 29 februari

[förkortad version av SvD:s recension]

Yngvild Saeter,
"Sphinx", 2019.
Blandteknik. Foto: Jean-
Baptiste Beranger

Yngvild Saeter hos Andréhn-Schiptjenko är något helt annat. Vägghängda emblematiske skulpturer med hög finish – skulpterade av motorcykelskärmar, nitar, kedjor och pälsbitar – är ju ungefär så långt man kan komma från expressionism på loppistyger.

Den norska konstnären, utbildad på Valand och numera boende i Stockholm, har själv berättat i tidningen Bon om hur verken emanerat från en nära döden-upplevelse under en hjärnoperation, då hon upplevde sig vara skyddad i en "hall omringad av sköldar och abstrakta hjälmar".

Upplevelsen har resulterat i abstrakta symmetriska skulpturer – eller ska vi kalla det objekt? – i det idag välbefolkade gränslandet mellan design och konst. Eleganta som smycken i kolossalformat men också hotfullt spretiga: såväl formspråk som materialval ligger väldigt nära hårdrockens och MC-gängens estetik. Det är hårt och tufft men den lackerade plåten, med eller utan flames, balanseras sensuellt med bitar av mjukaste päls.

Yngvild Saeter, "Moria",
2019. Blandteknik.
Foto: Jean-Baptiste
Beranger

Att associera till science fiction ligger också nära till hands. "Alien"-filmerna känns som en naturlig referens, likaså att se verken som heliga artefakter av utomjordiskt ursprung.

I några skulpturer har hon gått vidare från skapandet av materiella objekt och skulpterat fram skelett av motorcykelskärmar. De har en mer organisk karaktär och samspelar fint med övriga verk men är, tagna var för sig, inte alls lika intressant gåtfulla.

**Yngvild Saeter, "Butterfly house", Andréhn-Schiptjenko, Linnégatan 31,
tom 29 februari.**

Kultur

DN:s kritiker väljer fem favoriter vecka 6

UPPDATERAD 10:05 PUBLICERAD I GÅR

Tre av veckans fem favoriter: Géraldine Schwarz, George MacKay och Marie Aubert. Foto: Flammarion, Alamy och Agnete Brun

Vad är bäst just nu? DN Kulturs Birgitta Rubin, Per Svensson, Greta Thurffjell, Nicholas Wennö och Björn Wiman väljer verk som är värda din tid.

2. Utställning

Yngvild Saeter: "Butterfly House"

Andréhn-Schiptjenko, Stockholm

Säregna skulpturer: "Redux (altar XIX)" av Yngvild Saeter. Foto: Jean-Baptiste Beranger

Jag hajade till första gången jag såg skulpturer av Yngvild Saeter – så starka, så säregna, så coola. Det var förra våren i Andréhn-Schiptjenkos monter på konstmässan Market, där den unga norska konstnärens fladdermuslika objekt samspelade med svartlackerade, taggiga möbler. Nu ställer hon ut sina vägghängda skulpturer separat på galleriet. Saeter fogar samman motorcykeldelar med kedjor, pälsbitar och metallnitar, och har rötter i punk och straight edge. Men hon har också sagt sig hämta inspiration från nära döden-syner, där sköld- och hjälmformer gav henne känslan av skydd. För utomstående är intrycket mer kusligt kittlande. [Läs mer här.](#) **Birgitta Rubin**

✉ Mejla

Linda Skugge

+ FÖLJ

Konsten att styra sitt liv med en vinkelslip

Vi tar till de redskap vi måste för makt och kontroll

PUBLICERAD: I GÅR 🕒 18.00

🗨 Detta är en kulturartikel som är en del av Aftonbladets opinionsjournalistik.

FOTO: EVA EDSJÖ

Elinor Fahrman på den oljetanker från 1935 som hon nu renoverar från grunden.

KULTUR

"Dying

is an art, like everything else.

I do it exceptionally well.

I do it so it feels like hell.

I do it so it feels real.

I guess you could say I have a call.

(-)

Out of the ash

I rise with my red hair

And I eat men like air."

Yngvild Saeters utställning *Butterfly house* på galleri Andréhn-Schiptjenko (till och med 29 februari) får mig att tänka på **Sylvia Plaths** bästa och kändaste dikt *Lady Lazarus*. Lazarus uppstod enligt Bibeln efter fyra dagar.

Yngvild Saeter uppstod också från de döda, inte efter flera dygn, men hon förlorade mer än tre liter blod under en misslyckad hjärnoperation och dog.

"Dying saved my life", säger hon i utställningens katalogtext. Dessutom är hon rödhårig. Som i Plaths dikt.

Inför operationen blev Yngvild Saeter besatt av Trinity i *Matrix*-filmerna som ett sätt att blidka dödsångesten. Hon fastnade vid scenen där den läderklädda actionhjältinnan bränner motorvägen fram på en Ducati 996. Om hon bara var lika orädd som Trinity skulle hon fixa det.

Jag är Trinity, blev hennes mantra.

Operationen gick – trots att hon dog – bra. Men hennes konst förändrades för alltid.

"Butterfly house" består av något som påminner om Rorschachtest, fast där ingen av dem för tankarna till ett könsorgan utan snarare bröstorgar. Allt är tillverkat av motorcykeldelar, metall och kedjor.

"Jag kan köra en grävmaskin, jag kan svetsa, jag kan styra tunga maskiner, jag kan slita sönder en jävla bil om jag vill!" säger Yngvild Saeter till tidningen *Bon*. "Att jobba med tunga, hardcore material fyller mig med en känsla av makt."

Jag ser varken liv, död eller tillståndet där emellan i Yngvild Saeters märkliga föremål.

Nej, det handlar om makt och kontroll.

Kan man kompensera det faktum att man inte kan styra över sitt liv genom att kontrollera ett gigantiskt skepp? frågar jag **Elinor Fahrman**, mer känd som **DJ Baby Soul** och sedan 1995 boende i England. Hon har nyligen köpt en 27 meter lång, 130 ton tung oljetanker från 1935 som hon ensam renoverar från grunden (följ gärna det fantastiska arbetet på Instagram, @anglegrinding_eli).

"Nja, det känns mer som att mitt öde är mitt skepp. Jag kan inte styra henne mycket mer än jag kan styra mitt öde. Det känns alltid som att det är hon som lär mig saker."

Bestämmer du över vinkelslipen, eller bestämmer den över dig?

"Jag tror jag bestämmer men vinkelslipen har definitivt övertaget", säger Elinor Fahrman. "När man känner att man börjar vinna, skär den upp ett litet hål på fingret, bara för att visa vem det är som är boss."

Behovet att försöka styra sitt eget öde är starkt. Det berättar Yngvild Saeters okuvliga bröstorgar.

av **Linda Skugge**

ARTWORLD ► ART FAIRS

Friday, March 27th, 2020

La Semana de Arte: Mexico City's Art Week

by Joyce Beckenstein

Kris Lemsalu, *Paloma*, 2020. Multi-media performance with Acapulco chairs and lilies. Photo: Sandra Blow

The vibrant pulse of Mexico City's cultural renaissance didn't miss a beat during La Semana de Arte (Art Week) (February 4-9, 2020), tenaciously ticking throughout the city from the mega blockbuster Zona Maco fair to the edgier Feria de Arte Material, and onto neighborhood streets enlivened by a heady stream of exhibitions. Besides the fairs, Mexico City's new-millennial status as an international art hub was evident in the growing community of young expat artists and gallerists drawn to warm sunshine, an inexpensive lifestyle and, most important, an openness to diversity. Add to this the fluid and bustling mix of international galleries with emerging and well-established Mexican venues and you have a juggernaut; a brisk global marketplace enticing collectors and art aficionados of every stripe.

The annual Material Art Fair, in particular, allows one to view all these elements afloat in a cultural petri dish of sorts; to watch an evolving art organism spread its tentacles from this indigenous landscape to New York, Berlin, London, Stockholm, Tokyo and beyond. This cultural mashup was much on display in an eccentric performance that took place on the sun-drenched Plaza de La República. *Paloma* (2020), by Estonian artist Kris Lemsalu (b.1985), in collaboration with her American husband, musician Kyp Malone and Mexican designer Barbara Sánchez-Kane, was organized by arts performer and producer Michelangelo Miccolis. It featured a bicycle-propelled figure of a giant paloma, a bird-symbol of peace made with Acapulco chairs and lilies, set against the Monument to the Revolution. Malone's amorphous instrumental accompaniment to the plaintive refrains of Mexican singer Luis Pablo, spirited this fantasy dove from the summit of the plaza down to the Frontón Mexico, the Material exhibition space. Lemsalu and Sánchez-Kane, dressed in lavender suits embellished with plastic eggs, followed behind strewing lily petals towards an appreciative crowd.

Hoping to create a niche for lesser known Latin and international artists, Brett Schultz, Creative Director of the Material Fair, and his current partners, Isa Castilla and Rodrigo Feliz, have grown the shoestring project begun 2014. It took guts to time this exhibition to run simultaneously with Zona Maco and insist on affordability. But so was it great marketing strategy to welcome international well-recognized gallerists to participate, giving them a venue for their own emerging artists that large numbers of collectors were unlikely to otherwise see.

Maria Frago, *El Peor Es Nada*, 2017. Oil on canvas, 50x 90 inches. Courtesy of Thierry Goldberg Gallery, New York

And no other fair looks like Material. Counter to the generic-fair labyrinth of white cubes, Material occupies the Frontón México, an Art Deco jai alai arena imaginatively reconfigured to echo street markets, a procession of open stalls where vendors hawk everything from vibrant embroidered wearables to car parts. Three levels of scaffolding— a series of Piranesi-like catwalks, ramps and stairs— support exhibition booths flanking narrow walkways around the perimeter of each floor. These simultaneously open and intimate spaces foster easy hands-on camaraderie, something reflected in the exhibition's focus on the physical connection between the artist and the art object. Hence the

Material title.

This casual and playful ambiance encourages easy visual conversations between the emerging and the arrived. For example, textile artists Cecy Gómez (b.1992) and Yann Gerstberger (b.1983) recall their ethnic roots as ancient craft and modernist art respectively. Muy Gallery, a recently formed initiative promoting the works of Native artists, represents Gómez who preserves the weaving traditions and mythologies of her Tsotsil-Mayan community in a direct, naive style. Nevertheless, her unique fabric works —made on cloth from traditional skirts worn by indigenous women, and with natural plant dyes—convey contemporary feminist and ecological themes. Works by French artist Yann Gerstberger (b.1983) represented by the well-established gallery, OMR, are by contrast elegantly conceived in the visual language of early modern abstraction. For his enormous tapestry, *Untitled* (2020), he hand-dyed burrs of cotton mops, glued them to vinyl and combined them with local fabric finds to create imagery steeped in Yoruba ritual and Nigerian folklore.

Mexico-based galleries accounted for twenty-five percent of the exhibitors. Other stand-outs among these venues included LuLu gallery, a small gem co-founded by Chris Sharp who selected a series of gorgeous paintings by Argentine-born artist Santiago de Paoli (b. 1978). De Paoli's small luminous canvases consist of sensuous, erotic and eerie abstract figures recalling early modern *isms*, but dwell in a surreal world of their own. Stepping from here into the installation by Irak Morales (b.1981) crossed the line between sensual eroticism and porn. Represented by Neri/Barranco, a Mexican project billing itself as a "nomadic gallery with no physical space," Morales's work comments on pulp porn as, he said, "a young Mexican man's source of sexual information in the 60's." His multi-media installation, "*Deme 3x5, con tode y pallear!!!*" (2020) included cut-outs from vintage pornographic comic books, some shaped as pork-chops suspended from the ceiling as mobiles, others plastic-wrapped around Mezcal bottles, or collaged within the frames of religious altarpieces.

Political commentary was most notable in an interactive project by Mexican artist Erick Beltrán (b.1974) at Labor gallery, known for controversial art. Visitors to his installation, *Nothing But the Truth* (2020), were invited to write down a lie in an open notebook. Throughout each fair day these lies were compiled, printed as giant posters in a variety of typographies, and plastered to every inch of exhibition wall. Writ large lies, little and grandiose, merged and, like our daily confrontations with distorted social and network media news, they read as new alternative truths.

Gabriel Orozco, *Tracing Money*, 2020. Photo: Gerardo Landa Rojano, Courtesy Gabriel Orozco and Kurimanzutto Gallery

Gabriel Orozco's (b.1962) work, *Tracing Money* (2020) at the internationally well-established gallery Kurimanzutto politicizes the graphic form and symbolism of money. Orozco made prints from layered banknotes— double exposed transparencies merging the currency images of different nations into single blurred composites. Along with drawings, this extensive installation contrasts paper bills as historical and cultural symbols; their ephemeral qualities disturbingly underscoring the existential fluidity of money as a global vehicle of power.

Exhibiting international galleries represented works by Mexican artists and those from their own countries. New York's Thierry Goldberg Gallery featured paintings by Mexican artist Maria Fragoso (b.1995) and included a triptych featuring an extended family crowded around a typical Mexican dining room, *La Peor es Nada (The Worst is Nothing)* (2017), unmistakably alludes to the Last Supper. In it Fragoso meshes a comical depiction of loving and dysfunctional family life with the tradition of Mexican mural painting. The pull of one's culture is also embedded in works by the team of Lina Mazenett (b.1989) and David Quiroga (b.1985), Colombian artists represented at Instituto de Visión in Bogotá, a gallery that seeks to trace the Mexican roots of conceptual thinking in Latin America. The artists' jewel-like reliefs replicating Aztec designs are made of green circuit boards mimicking the brilliant patina of fine jade.

Yngvild Saeter, Spike (altar XVIII), 2019. Suzuki GSXR750 fairings, fake fur, chains, studs, metal and rings., 63 x 71 1/4 x 8 1/4 inches.
Courtesy of Andréhn-Schiptjenko Gallery

Yngvild Saeter (b.1986), the solo artist featured at Stockholm's Andréhn-Schiptjenko gallery, makes much scarier outsized jewelry-inspired sculptures from motorcycle parts that she reconstructs, paints and embellishes with feathers, chains, metal spikes and metal rivets. Saeter says these works relate to the euphoric life/death moment she experienced during brain surgery when she momentarily "died," then revived. She recalls that mystical lapse as a vision in which she was surrounded by motorcycles. Thus did the biker cult fuel her art: otherworldly helmets, masks, breast plates and shields, the regalia of punk or gothic vampires, perhaps, but like the artist's strange ordeal, as alluring as they are terrifying.

Milan-based gallery Clima featured the startling work of Italian artist Matteo Nasini (b. 1976) who also channels the dream world, but from a clinical perspective. His installation of sculpture and tapestry sources data from encephalograms taken while a subject is dreaming. Using a variety of hi-tech software he translates these data into sound, tapestry, and porcelain sculpture using a 3D printing

process. Nasini's intriguing practice eerily suggests that our thoughts have a hidden structural armature, that they are not as ephemeral as we think, and that we can somehow render them immortal as sculptural form. If this boggled your mind, and if you needed a break from cerebrally processing the riotous visual party of this art fair, you would happily aim for Aria McManus's (b.1989) *Relieviation Works* (2017). McManus, an artist and product designer, created an installation for Los Angeles-based gallery AA/LA: a seemingly mundane office environment with hidden healing mechanisms including a calendar with deliciously edible date pages, and an illuminated name plate radiating the physical and mental nourishment of sunshine.

Coincidentally, the current Whitney Museum exhibition in New York, *Vida Americana*, which explores the impact of Mexican muralists — Clemente, Orozco and Riviera—on American art, bows to both Mexico City's vibrant art moment and the art historical importance of its cultural heritage. But it's perhaps more important that the city is today a magnet for contemporary art and artists, not because of cheap space, sunny days, and hungry collectors, but because of the rationale driving such efforts as the Fiera de Arte Material: from its architecture to its openness to diversity, it represents a metaphoric ideal for a much needed world without walls.

Tumblr-nostalgi og 5G-punk

Yngvild Saeter frembringer teknologiske væsner fra efterlivet. Det er både et koncentrat af nostalgi og en personlig popkulturel vitalisme.

Af Louis Scherfig 19.03.20 Mini

Yngvild Saeter, *Shai Hulud (altar XV)*, 2019, mixed media, 152 x 224 x 31 cm. Foto: David Stjernholm.

Reservedele fra snescootere og motorcykler er sat sammen til symmetriske konstruktioner. På de polerede overflader er der tilføjet airbrushmalede motiver og grafiske mønstre i prangende farver; flammer, klør og knogler fra rovdyr. Nogle af de mindre værker fremstår i sig selv som åbne skeletter. De fleste af værkerne er foret med syntetisk pels og piercet sammen flere steder med ringe og metalkæder, mens pigge stikker strategisk ud.

Supernova

Yngvild Saeter

Getter Contemporary, København
6. marts 2020 – 18. april 2020

Læserindlæg

Del

Print

Yngvild Saeters iøjnefaldende vægskulpturer hos Gether Contemporary kommunikerer direkte med det post-internetagtige og appropriationsmaksimalistiske slaraffenland, der har eksisteret i samtidskunsten de sidste 10 år +/- Værkerne er en materiel, retinal offensiv, man har set mange gange før, men deres oprindelse føles som et langt mere personligt og spirituelt anliggende.

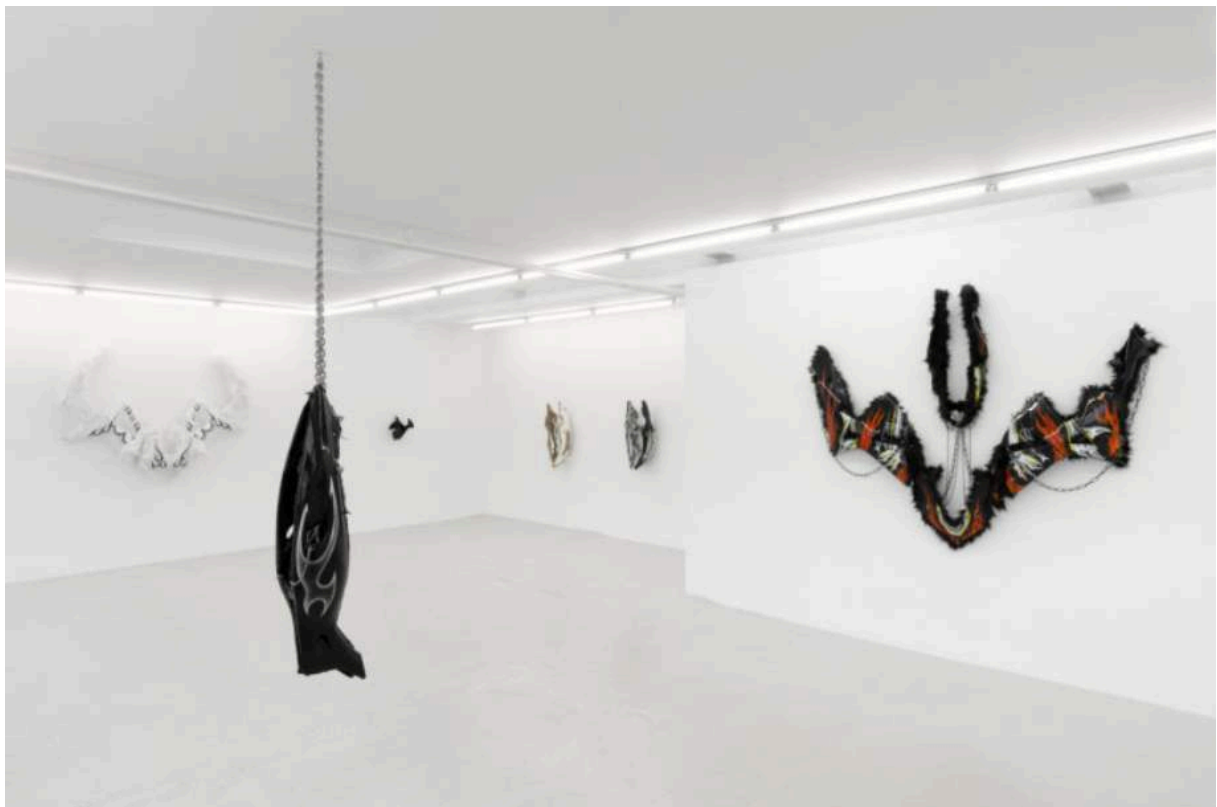
Skulpturerne forestiller ansigter og kroppe fra gudeskikkelser og dæmoner, der kom ud af oplevelser Saeter havde, da hun efter en mislykkedes hjerneoperation, befandt sig i et grænseland mellem liv og død. Denne information giver værkerne en semiotisk flertydighed som hybrider af maske, skjold, skellet og opskaleret legetøj. Rendere relikvier og albertavler, måske af en fysisk manifestation af de indre oplevelser, Saeter havde fra den modsatte side af livet.

Det er både modigt, spændende og føles nødvendigt fra kunstnerens side; at fremskrive personlige vogtere mod livets skrøbelighed – en slags beskyttere af det solipsistiske fælles-jeg fra den næste verden, hvor livsform og æstetik er betinget af kunstnerens identitet(er). Da det er Saeters egne visioner af beskyttende skikkelser, har de selvfølgelig fiberoptisk internetadgang til både tumblr's krypterede billedarkiv og diverse fantasy-litteraturlister.

Ved dørkarmen til et ungt og nyt kunstnerskab er man måske altid lidt usikker på om de stærke, (sub)kulturelle æstetiker og fortællinger er reelt ophav eller ren appropriation. Denne tvivl handler selvfølgelig også om det kommercielle galleris præsentation af samtidskunst som en 'kritisk vare'. De indholdsmæssige specificiteter reduceres netop til tegn. Den underformidlende, salgsparate kontekst udvander begrebet subkultur som var det en halv liter kokosvand med fire panodiler i.

Det er mere spændende at se på de mekanismer, der forårsager at 00'ernes visuelle identitetsmarkører allerede er blevet subjekt for nostalgi og mindre renæssancer. Det er Saeter bevidst om, idet hun peger på den pop-kulturelle reference snarere end dens oprindelse – på The Matrix' simulakrum, ikke Baudrillards.

Men er der forskel på essensen af nostalgi versus reel renæssance? Når verden fornyer og deler sig hurtigere, end vi kan nå at opfatte dens faste form, bliver der selvfølgelig kortere mellem udvikling og implementering af æstetik, dets efterfølgende forfald og endelige genopstandelse. Engang midt i 2020'erne vil vi nok nå det singulære punkt, hvor alle tre tidsligheder mødes og den æstetiske verden kolliderer fuldkomment. Her vil Yngvild Saeters tekno-spirituelle væsener sandsynligvis trives glimrende og forhåbentligt beskytte selv den mest borgerlige skeptiker.

Yngvild Saeter, *Supernova*, installation view, Gether Contemporary, København. Foto: David Stjernholm.

Andréhn-Schiptjenko

Linnégatan 31, SE-114 47 Stockholm, Sweden

+46 8 612 00 75 / +33 788 14 79 59

info@andrehn-schiptjenko.com

andrehn-schiptjenko.com

YNGVILD SAETER

Born 1986, Norway.

Lives and works in Stockholm, Sweden.

www.yngvildsaeter.com

Education

2011-14 BFA in Fine Arts, Valand Academy, Gothenburg, Sweden

2009-11 Oslo Photo Art School, Oslo, Norway

Solo Exhibitions

- 2022** Cathedral, Norwegian Sculptor's Society, Oslo, Norway.
Armoury, Andréhn-Schiptjenko, Paris, France.
Larrie Gallery, New York, USA.
Billaget Surnadal, Norway.
- 2021** Riche, Stockholm, Sweden.
- 2020** Butterfly House, Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden.
Supernova, Gether Contemporary, Copenhagen, Denmark.
- 2017** Cruise Control, Møre og Romsdal Kunstsenter, Molde, Norway.
Advanced Notice of Arrival- The Future Presents the Past SPRING17 Satelite, Dome of Visions, Aarhus, Denmark.
- 2015** DARK MATTER, Gallery Finstua, Surnadal, Norway.
- 2013** The Steaks Are High, Gallery Rotor 2, Gothenburg.
No Man Is an Island, Galleri Rotor 2, Gothenburg.
Women Under the Influence, Part Two: Let Them Eat, Galleri Rotor 2, Gothenburg.
- 2012** Women Under the Influence, Part One: Into the Wild, Galleri Rotor 2, Gothenburg.
- 2010** Stangvik 2010, Stangvik, Stangvikfestivalen, Norway.

Group Exhibitions

- 2022** Burnout, Göteborgs Konsthall, Göteborg, Sweden.
- 2021** DEATH & ANIMALS, Odem Atelier, Stockholm, Sweden.
- 2020** MISSCHIEFS, Stockholm, Sweden.
- 2019** Role Play, Orange Garden x Postmasters Gallery, Rome, Italy.
The Abyss Festival Art Exhibition, Gothenburg, Sweden.
Tre utställningar #1, Tredje Våningen, Gothenburg, Sweden.
- 2018** Darkest Before Dawn, Nordic Contemporary, Paris, France.
Andréhn-Schiptjenko, Stockholm, Sweden
- 2017** Our Winter Show, Gallery Steinsland Berliner, Stockholm, Sweden.
The Super Organism, Gallery Box, Gothenburg, Sweden.
Loggia Gallery, Munich, Germany.
Medusa Rafting, Westbahnstraße 7, Vienna, Austria.

Andréhn-Schiptjenko

Linnégatan 31, SE-114 47 Stockholm, Sweden

+46 8 612 00 75 / +33 788 14 79 59

info@andrehn-schiptjenko.com

andrehn-schiptjenko.com

- 2016** *Socle du Monde*, Biennale Herning, Denmark.
SPRING17 Kunsthall Aarhus, Aarhus, Denmark.
KP16 (Kunstnernes Påskeudstilling), Kunsthall Aarhus, Aarhus, Denmark.
The Spring Exhibition 16, Kunsthall Charlottenborg, Copenhagen, Denmark.
- 2015** *13festivalen*, Konstepidemin, Gothenburg, Sweden.
Vi tager intet ansvar 4, KW3, Copenhagen, Denmark.
Kunstnernes efterårsudstilling (KE15), Den Frie Udstillingsbygning, Copenhagen, Denmark.
Jubileumsutstillingen HERFRA, Kunstmuseet KUBE, Ålesund
- 2014** *13festivalen*, Konstepidemin, Gothenburg, Sweden.
Drömmarnas Flygsällskap, Galleri Fabriksgatan 48, Gothenburg, Sweden.
Moment, Monumentalen, Gothenburg, Sweden.
The Last Brucennial by The Bruce High Quality Foundation and Vito Schnabel, New York City, USA.
Blood and Glory, collaboration with Demenz, Gothenburg, Sweden. International Film Festival (GIFF), Gothenburg, Sweden.
Strike it Rich, collaboration with Duda Bebek, gallery R2, Gothenburg, Sweden.
- 2013** *Vild*, with Acephale Naivité, a part of GIBCA Extended, Gothenburg Biennial, Sweden.
Zero Tolerance (in blood and chrome), collaboration with Demenz, Under Bron, Stockholm, Sweden.
Om å krysse ei elv fleire gonger, Drøpping, Tingvoll, Norway.
"more" Art, Galleri Rotor 1, Gothenburg, Sweden.
Hyllning till Norge, HDK, Gothenburg, Sweden.
- 2012** *PROCRASTINATION / TREATMENT*, Rotor 2, Gothenburg, Sweden.
Apokalyps, Röda Sten Konsthall, Gothenburg, Sweden.
The Doomsday Show, Galleri Dungeon, Gothenburg, Sweden.
Grafik Från Valand, Galleri Media, SVT Kanalhuset, Gothenburg, Sweden.
MATERIAL ZAFARI THE EXHIBITION, Valand School of Fine Arts, Gothenburg, Sweden.
Performance with Radiatorravna, GIBCA extended, Gothenburg, Sweden.

Grants

Arts Council Norway, 2015.

Arnulfsska Fonden, 2014.

Arnulfsska Fonden, 2014.

Fegerstens Stiftelse, 2018.

Kleivafondet, 2010.

Andréhn-Schiptjenko

Linnégatan 31, SE-114 47 Stockholm, Sweden

+46 8 612 00 75 / +33 788 14 79 59

info@andrehn-schiptjenko.com

andrehn-schiptjenko.com

KORO (Kunst i Offentlige Rom, Norway), 2018

Kulturrådet, 2018.

Sigvard och Marianne Bernadotte Art Award, 2019

Statens utstillingsstipend, Kulturrådet, 2015.

Surnadal Sparebank, 2010.

Surnadal Sparebank, 2012.

Public Collections

Statens Konstråd, Stockholm, Sweden.